

Въ това врѣмя въ Іудеѣ царувалъ *Иродъ*. Той непроисходилъ отъ царско колѣно, и знаялъ отъ Іудейскы-ты законоучители, какво Мессія или Христосъ, за когото е казано, че ще бѣде царь Іудейскый, трѣбвало да ся роди въ Виелеемъ, па като чюлъ, че отхождатъ мѣдреци-ти на поклоненіе новорожденному царю, смѣтилъ ся отъ страхъ да не бы по врѣмя да отнѣме той царство-то му, та зато намислилъ да Го махне и зарѣчалъ на мѣдрецы-ты да идѣтъ да му ся поклонятъ, па на връщаніе да му обадятъ, дѣ ся намира, та ужъ и той да иде да Му ся поклони.

Изъ Іерусалимъ звѣзда-та оправила влѣхвы-ты камъ Виелеемъ, гдѣто намѣрили Младенеца Іисуса, та Му ся поклонили и принесли Му дарове: *злато, ливанъ и змирно*. Послѣ това Ангелъ имъ ся явилъ, та имъ обадилъ за лошето *Иродово* намѣреніе и заповѣдалъ имъ да ненаминувать при *Ирода*, нъ отъ други пѣть да си идѣтъ.

Бѣгство Христово въ Египетъ и повръщаніе въ Израилскѣ-тъ земѣ.

Царь *Иродъ*, като видѣлъ, че останѣлъ излѣганъ отъ